

2 poprawki

MIEJSKI TEATR MUZYCZNY W KRAKOWIE

SCENA OPEROWA

w l a t a c h

1964-1969

Wkładka do programu 10 - lecia Opery Krakowskiej

Wydanie

MIEJSKI TEATR MUZYCZNY W KRAKOWIE

SOBOTA 10.05.1964

W 1964-1965

1964-1965

Wydanie do programu 10-letniej Opery Krakowskiej

Stanisław Jackowski

ROK 1964

Początek roku stał pod znakiem premiery „Toski” Pucciniego. Wprawdzie przed dziesięciu laty, w okresie istnienia Krakowskiego Towarzystwa Operowego wystawiano już tę operę, jednak realizacja „Toski” 1964 nie miała nic wspólnego z „Toską” 1954; zupełnie inny skład realizatorów, nowe dekoracje i kostiumy, inna orkiestra, chóry i soliści.

Po wprowadzeniu na scenę „Toski”, wznowiono „Straszny dwór”, operę nie figurującą przez prawie dwa lata na afiszach MTM. Spektakl niczym nie różnił się od wznowienia z 1960 r.; przybyło tylko kilka nowych nazwisk w obsadzie solistycznej.

Następną premierą był spektakl złożony z dwóch dzieł Karola Szymanowskiego: jednoaktowej opery „Hagith” i baletu „Harnasie”. Scena krakowska wybierając w danym momencie spektakl polski ze względów okolicznościowych (1000-lecia Państwa Polskiego, 600-lecie Uniwersytetu Jagiellońskiego, XX-lecie Polski Ludowej) nie poszła na łatwiznę, lecz sięgnęła do literatury trudnej w realizacji zarówno muzycznej, jak scenicznej. Ambicja repertuarowa, talent i pracowitość dały znowu spektakl oryginalny, na wskroś nowoczesny, o którym mówiło się i pisało także daleko poza Krakowem.

Szczególną rolę propagandową dla spektaklu „Hagith” — „Harnasie” i dla krakowskiej Opery i baletu w ogólności odegrał występ na Festiwalu Oper i Baletów Polskich w Poznaniu, 11. X. 1964. Przyjęcie było wręcz entuzjastyczne, a oceny pełne superlatywów.

Dla „Harnasiów” znaleziono w lipcu wspaniałą scenografię w Zakopanem na stadionie pod Krokwią, gdzie dano dwa spektakle uwieńczone kolosalnym sukcesem; jeden spektakl dano też w Nowej Hucie na akademii XX-lecia. Łącznie z dwoma

przedstawieniami „Don Kichota” w Barbakanie, występy w Zakopanem i Nowej Hucie stanowiły udaną próbę wyjścia ze spektaklami poza stałą siedzibą w sali teatralnej.

Jesienią Rada Zakładowa MTM zorganizowała jubileusz 10-lecia Krakowskiej Sceny Operowej. Dnia 26 października dano uroczyste przedstawienie „Straszego dworu” z obsadą solistów identyczną, jak przed 10 laty. Chodziło nie tyle o zaspokojenie ambicji artystycznych Teatru, ile i uhonorowanie ludzi, którzy śpiewali kiedyś przy narodzinach Krakowskiej Opery. Spektakl prowadził — jak dawniej — Jerzy Katlewicz.

W oficjalnej części wieczoru jubileuszowego, po przemówieniach i odczytaniu listu gratulacyjnego Ministra Kultury i Sztuki wręczono zasłużonym pracownikom nagrody Ministra. Otrzymali je: J. Romańska, H. Szubertówna, H. Szymańska, T. Wessely, St. Lachowicz, A. Wolak, Wł. Skocz, J. Heczko, W. Kolankowski. Wszyscy jubilaci oraz wielu protektorów Opery Krakowskiej z przedstawicielami władz partyjnych i miejskich na czele, otrzymało specjalnie przygotowane i dedykowane plakietki pamiątkowe (projektu J. Jaworskiego). Z okazji jubileuszu wydano broszurkę zawierającą przegląd dorobku Sceny w 10-leciu. Uroczystości odbyły się szerokim echem w prasie krakowskiej i ogólnokrajowej.

W listopadzie wznowiono po raz drugi „Rigoletto” Verdiego. Zmieniono tylko układ baletowy oraz — częściowo — podniszczone dekoracje i kostiumy.

W roku 1964 dano dużą ilość spektakli, bo aż 97. Najczęściej grano „Toskę” — 25 razy, „Straszny dwór” — 19 i „Halkę” — 12 razy. „Hagith” z „Harnasiami” wystawiono 10 razy, a same „Harnasie” 3 razy. „Gianni Schicchi” grano 6 razy dodając doń 4-krotnie balet „Romeo i Julia”, a dwukrotnie „Romea i Julię” oraz „Franceskę da Rimini” (3-członowe spektakle). „Cyrulik sewilski” gościł u nas 6-krotnie, a po 4 razy „Uprowadzenie z Seraju”, „Madama Butterfly”, „Rigoletto” i „Don Kichot”.

Jak wynika z powyższego zestawienia, repertuar był bardzo urozmaicony, zmienny. Zmuszało to zespół do nadzwyczajnego wysiłku (ciągły stan gotowości zespołu artystycznego i technicznego do grania w tym samym okresie wielu różnych pozycji), ale publiczności dawało duże — w skromnych granicach dwóch spektakli tygodniowo — możliwości wyboru baletu czy opery, pozycji kameralnej lub „wielkiej”, nowoczesnej lub tradycyjnej.

Pierwszą premierą roku była popularna „Carmen” Bizeta, wystawiona w stylu raczej tradycyjnym, która odtąd weszła do „żelaznego repertuaru” krakowskiej Sceny i cieszy się dużą frekwencją.

Natomiast dla miłośników Mozarta przygotowano z dużym nakładem rzetelnego wysiłku artystycznego, niestety bez wyniku frekwencyjnego, operę komiczną wielkiego klasyka — „Cosi fan tutte”. Skameralizowany do maksimum spektakl o kontrowersyjnej inscenizacji, a zwłaszcza scenografii, grano początkowo w stylowych podziemiach Galerii Krzysztofory, a później przeniesiono go na scenę Teatru im. Słowackiego. Przed ostatecznym zdjęciem spektaklu z afisza dano go jeszcze w telewizji (16. I. 1966).

Następnym samodzielnym widowiskiem baletowym stał się dwuczłonowy spektakl złożony z „Don Juana” Ch. W. Glucka i słynnego „Petruszki” Igora Strawińskiego. Niestety mimo wysokiej rangi muzycznej dzieł, doboru wysokiej klasy realizatorów i dobrego wykonania, oba balety nie cieszyły się zbyt wielką frekwencją. A jednak chyba godne są uznania i poparcia te pionierskie próby zwalczania wiekowych zaniedbań w zakresie tańca artystycznego, które uczyniły nasze miasto prawdziwą „pustynią baletową”. Tylko poprzez systematyczne, stopniowe zapoznavanie publiczności krakowskiej z baletem, jego arcydziełami i specyfiką prowadzi droga do popularyzacji tej gałęzi sztuki.

Oczywiście dobrą sztukę może upowszechniać tylko dobry zespół wykonawczy. Dla podniesienia sprawności zawodowej baletu krakowskiego MTM dyrekcja zaangażowała na dwa sezony (1963/4 i 1964/5 b. primaballerinę Opery sofijskiej, wybitnego pedagoga, Lili Beron, która równocześnie kierowała szkoleniem młodzieżowego studium baletowego (organizacyjnie — przy Młodzieżowym Domu Kultury). Studium to przygotowywało zaplecze kadrowe dla niebawem skromnego ilościowo i stale wykruszającego się baletu krakowskiego. Kilkuletnia praca Lili Beron i jej asystentki, Marii Gidlewskiej, wydała cenne owoce, widoczne choćby na spektaklach wystawionej w 1966 roku „Damy Pikowej”, gdzie występują z powodzeniem obie grupy: dziecięca i młodzieżowa. Niestety w latach późniejszych prace Studium uległy zahamowaniu, a nawet zawieszeniu (1968/69) na skutek braku funduszy i nieuregulowania statusu.

Wydarzeniem na miarę sensacji stały się gościnne występy

w operze „Carmen” znakomitej solistki Teatru Wielkiego Opery i Baletu w Kijowie, Walentyny Rieki. Wprawdzie i w poprzednich latach na krakowskiej scenie odnosili sukcesy różni wybitni soliści zagraniczni, zwłaszcza z ZSRR, tym razem były to jednak nie pojedyncze występy, ale ich seria (6) i to wyraźnie na żądanie publiczności, gwałtownie dobijającej się o bilety.

W roku 1965 dano ogółem 92 spektakle — w tym jeden „Harnasiów” (wspólnie z Filharmonią Krakowską) w Zakopanem pod Krokwią, jeden „Madamy Butterfly” w Wadowicach i dwa w Oświęcimiu. Ogólne zestawienie granych pozycji wg ilości spektakli przedstawia się następująco: „Carmen” — 22, „Tosca” — 12, „Madama Butterfly” — 11, „Hagith” z „Harnasiami” — 11, „Cosi fan tutte” — 10, „Straszny dwór” — 8, „Rigoletto” — 6, „Halka” — 5, „Cyrulik sewilski” — 3, „Don Juan” z „Petruską” — 2, „Don Juan” z „Cosi fan tutte” — 1; same „Harnasie” — 1.

R O K 1966

Premierą roku stała się „Dama Pikowa” Piotra Czajkowskiego, wystawiona na 125-lecie urodzin kompozytora. Z korzyścią dla możliwości percepcyjnych współczesnego słuchacza-widza, partytura została skrócona o kilka mniej zasadniczych dla przebiegu akcji fragmentów, dekoracje uproszczone, a inscenizacja skameralizowana.

Szczególne sukcesy odnosi w „Damie Pikowej” nestorka krakowskiego śpiewactwa, Janina Tisserant-Parzyńska w tytułowej roli Hrabiny. Czołowa niegdyś solistka Opery Warszawskiej, nie widziana na scenie od 17 lat, aktualnie prowadząca w Krakowie ożywioną działalność pedagogiczną — imponuje nadal pięknym głosem, muzykalnością i talentem interpretacyjnym.

Następną premierą była, pełna włoskiej kantyleny „Łucja z Lammermooru” Donizettiego, ciesząca się odąd również znacznym powodzeniem frekwencyjnym, zwłaszcza u miłośników belcanta.

Ostatnia premiera roku to znowu składanka, spektakl dwuczęściowy, złożony z opery „Odprawa posłów greckich” Witolda Rudzińskiego (wg J. Kochanowskiego) i baletu „Cudowny mandaryn” Beli Bartoka. Należy tu podkreślić ambicje repertuarowe krakowskiej Sceny, która pracując w trudnych

warunkach potrafiła się zdobyć na prapremierę dzieła współczesnego kompozytora polskiego, oraz na drugie w Polsce wystawienie znakomitego dzieła światowej klasyki baletowej XX wieku.

W czerwcu miał miejsce uroczysty spektakl „Toski”, w którym jako Scarpia wystąpił zasłużony baryton krakowskiej Sceny, Antoni Wolak, obchodzący właśnie 35-lecie pracy artystycznej. Wysokie odznaczenie państwowe, wiele kwiatów oraz specjalna wkładka do programu, oto co uświetniło piękną uroczystość ku czci muzyka tak bardzo związanego z Krakowem.

W roku 1966 odbyło się ogółem 86 przedstawień. Najczęściej grano „Carmen” — 21 razy, „Madamę Butterfly” — 17 razy (w tym dwa na wyjeździe w Rybniku) i „Damę Pikową” — 16 razy. „Toskę” dano 7 razy, „Łucję z Lammermooru” — 6, a „Cosi fan tutte” — 2. Reszta przedstawień to były „składanki” dwu- wzgl. trzyczęściowe w różnych zestawieniach; dano tu 11 razy „Harnasie” (w tym dwa występy samych „Harnasiów”), 8 razy „Petruszkę”, 7 — „Franceskę da Rimini”, 4 — „Odprawę posłów greckich”, po 3 razy balety „Don Juan” i „Cudowny mandaryn”, 2 razy „Hagith”.

R O K 1967

Ważnym wydarzeniem początku 1967 roku był spektakl telewizyjny opery „Gianni Schicchi” Pucciniego (13. I.), dostosowany do specyficznych warunków szklanego ekranu. Znalazł on żywy oddźwięk w całym kraju.

Pierwszą premierą roku był „Faust” Gounoda, spektakl bardzo kontrowersyjny, zaciekle dyskutowany. Krakowskie przedstawienie zamiast tradycyjnie wdzięczyć się sentymentalnymi melodiami i naturalistycznymi scenami, szokuje swym dramatyzmem i wieloznacznością; sporo scen wywiera na każdym wstrząsające wrażenie.

Początek sezonu 1967/8 zaznaczył się znowu prapremierą polskiej opery współczesnej, „Kynologa w rozterce” Henryka Czyża do przeżabawnego tekstu Sławomira Mrożka. Za dowcipną, bogatą w parodystyczne momenty i pastiszowe smaczki muzyką poszła scenografia i reżyseria, dając spektakl pełny nowoczesnej, intelektualnej zabawy. Zespół solistyczny „Kynologa” występował gościnnie w marcu następnego roku na kilku koncertach z orkiestrą Filharmonii Poznańskiej.

Zrealizowana u schyłku roku premiera „Fra Diavolo”

Aubera była ukłonem w stronę tradycji, starej konwencji operowej.

W 1967 dano ogółem 89 przedstawień, w tym „Fausta” — 19, „Madamę Butterfly” — 18, „Damę Pikową” — 14, a „Czar-men” — 13 razy. Inne pozycje miały mniejszą ilość przedstawień: „Łucja z Lammermooru” — 8, „Tosca” — 5, „Gianni Schicchi” — 1 (TV), „Fra Diavolo” — 1 (premiera). Jednoaktówki rzadko były wystawiane pojedynczo, a raczej w ramach spektakli dwu- i trójczłonowych; „Cudownego mandaryna” i „Harnasie” dano po 6 razy, „Franceskę da Rimini” — 4, a „Odprawę posłów greckich” i „Kynologa w rozterce” po 3 razy.

ROK 1968

Rok ten nie obfitował w premiery; dano jedną tylko, „Halke”. Wprawdzie arcydzieło Moniuszki należało do stałego repertuaru krakowskiej Sceny w latach od 1958 do 1965, jednak rekordowa ilość spektakli (189) doprowadziła do znacznego zniszczenia dekoracji i kostiumów (zresztą od początku dobieranych i uzupełnianych). W tej sytuacji konieczna się stała nowa scenografia i inscenizacja.

Przy końcu sezonu 1967/8 odszedł z Teatru — zatrudniony tu od początku sezonu 1966/7 — baletmistrz, Rajmund Sobiesiak. Na jego miejsce kierownikiem baletu został Józef Parużnik, długoletni, czołowy solista-tancerz zespołu.

W roku 1968 odbyły się 92 spektakle, w tym „Fra Diavolo” — 16, „Fausta” — 15, „Madamy Butterfly” — 12, „Carmen” — 10, „Damy Pikowej” — 9, „Halki” — 9 (w tym pierwsze w Zakopanem pod Krokwią), „Łucji z Lammermooru” — 8, „Rigoletta” — 6 i „Toski” — 1. Z jednoaktówek dano (w różnych zestawieniach) „Harnasie” 4 razy (w tym jeden występ na Wawelu w ramach „Dni Krakowa”), „Cudownego mandaryna” — 3, „Kynologa w rozterce” — 3, „Franceskę da Rimini” — 1 raz.

ROK 1969 (~~do I. VIII.~~)

W marcu odbył się spektakl telewizyjny baletu „Francesca da Rimini” w wykonaniu baletu MTM w Krakowie.

Wiosną wystawiono arcydzieło W. A. Mozarta „Don

ryk Tomaszewski stanowi w wyżej wymienionych odwołaniach

Juan". Spektakl legitymuje się szczególną dbałością o warstwę muzyczną dzieła. Znakomity pantomimista wrocławski, Hengest, mimika) na zasadach — nieco spariodowanej — konwencji, ukazać je prawie jako marionetki, poruszające się (ruch, gest, mimika) na zasadach — nieco spariodowanej — konwencji XVIII-wiecznej opery.

W czerwcu zaprezentowano nową eksperymentalną realizację; dano wieczór mickiewiczowski z „Widmami” (muzyka St. Moniuszki) i montażem „Konrada Wallenroda” (muzyka Wł. Żeleńskiego) na kameralnej scenie w Domu Oficera. Spektakl pomyślany jest głównie dla terenu, na wyjazdy do domów kultury i szkół. Cały zespół składa się z 5 solistów-spiewaków, 3 recytatorów-rapsodyków i dziecięcej pary tanecznej; orkiestra i chór nagrany na taśmę magnetofonową.

Krakowska Scena Operowa preferuje szczególnie młode siły śpiewacze. M. in. dyrekcja podjęła akcję debiutów operowych; odpowiednio przygotowani młodzi soliści, studenci wyższych szkół muzycznych Warszawy i Łodzi śpiewali w dwóch przedstawieniach, w „Carmen” i „Damie Pikowej”.

W roku 1969, do przerwy urlopowej dano ogółem 50 spektakli: „Halkę” grano 16 razy, „Fausta” i „Carmen” po 6, „Rigoletto” i „Don Juana” po 5, „Damę Pikową” i „Łucję z Lammermooru” po 3 oraz „Widma” z „Konradem Wallenrodem” 1 raz (premiera).

Podsumowanie

19. 3. 1957 - 1970

Największą ilość przedstawień miały w okresie 15-lecia Krakowskiej Sceny Operowej dwa moniuszkowskie arcydzieła polskiej sztuki narodowej: „Halka” — 214 i „Straszny dwór” — 136; tuż za nimi „Madama Butterfly” — 132 spektakle. Następne w kolejności, to „Carmen” — 72, „Rigoletto” — 64, „Tosca” — 60, „Cyrulik sewilski” — 59, balet „Harnasie” — 46, „Cyganeria” — 43, „Dama Pikowa” — 42, „Faust” — 40. Wszystkie wyliczone pozycje — oprócz „Cyganerii” — są w bieżącym repertuarze, wzgl. zaplanowane do wznowienia, więc aktualne stany liczbowe zostaną wkrótce znacznie przekroczone.

Ważnym osiągnięciem Teatru, a zarazem dowodem rosnącego zapotrzebowania społecznego i popularności są systematycznie wzrastające wskaźniki ilości widzów na spektaklach operowych. W roku 1965 oglądało nasze przedstawienia 41 tys. osób, w 1966 — 43 tys., w 1967 — 49 tys., w 1968 — 65 tys. Te cyfry mówią same za siebie.

1.262 przedstawień operowych i 37 premier wzgl. wznowień, to w okresie 15 lat wcale duży dorobek. Jeśli przypomni-

my, że Opera Krakowska może grać tylko dwa razy w tygodniu i to w odnajętej sali, że daje swoje premiery niekiedy prawie zupełnie bez prób na właściwej scenie, że ma bardzo małe pracownie scenotechniczne, krawieckie i wiele innych braków — jej osiągnięcia nabiorą szczególnego waloru.

Stała się też kuźnią talentów i szkołą dla młodych artystów, którzy dziś święcą triumfy na czołowych scenach w kraju i za granicą (Żyliš-Gara, Zipser, Pustelak, Malczewski, Ochman, Węgrzyn, Pawlus...). Krakowskie skromne środki nie były w stanie ich zatrzymać, tak zresztą jak nie mogły zdobyć się na utrzymanie należnego stanu osobowego bardzo małego baletu i chóru. Fakt, że nasi chórzyści od lat przechodzą do innych oper i operetek na... solistów, stanowi małą pociechę.

Jednak stale rosnąca frekwencja na przedstawieniach dowodzi, że publiczność Krakowa i województwa lubi swoją Operę, potrzebuje jej. Daje to zachętę do dalszej, wyteźonej pracy, niezależnie od trudności.

Zespół, a i liczni miłośnicy Teatru Muzycznego wiedzą, że władze miasta czynią ostatnio konkretne kroki, aby Kraków dorobił się po 300 latach starań tak potrzebnego „stolicy kulturalnej Polski” budynku dla normalnej działalności Opery, Operetki i Baletu.

Stanisław Lachowicz

UZUPEŁNIENIA DO ZESTAWIENŃ PREMIEROWYCH
1954 — 1964

- ✓ 5. **MADAMA BUTTERFLY**, 10. V. 1956—30. VI. 1969. Ilość przedstawień 132.
- ✓ 8. **HALKA**, 16. III. 1958—29. VIII. 1965. Ilość przedstawień 189.
- ✓ 16. **DON KICHOT**. Ilość przedstawień 25 (ostatnie 23. XI. 1964).
- ✓ 17. **DON PASQUALE**. Ilość przedstawień 15 (ostatnie 23. XII. 1963).
- ✓ 18. **GIANNI SCHICCHI**, 10. III. 1963—13. I. 1967. Ilość przedstawień 23.
- ✓ 18. **ROMEO I JULIA**, 10. III. 1963—14. IX. 1964. Ilość przedstawień 22.
- ✓ 19. **ZAMEK SINOBRODEGO**. Ilość przedstawień 5 (ostatnie 20. X. 1963).
- ✓ 19. **FRANCESCA DA RIMINI**. Ilość przedstawień 25 (ostatnie 22. IX. 1968).
- ✓ 20. **UPROWADZENIE Z SERAJU**, 9. VI. 1963—3. V. 1964. Ilość przedstawień 12.
- ✓ 21. **CYRULIK SEWILSKI**, 29. IX. 1963—21. III. 1965. Ilość przedstawień 16.

S. L.

PREMIERY OPERY KRAKOWSKIEJ
1964 1969

1964

22. **TOSCA**, opera w 3 aktach, muzyka — Giacomo Puccini, libretto — L. Illica, G. Giacosa (wg Sardou), tłum. Ludomir German.

Kierownictwo muzyczne — Kazimierz Kord, przygotowanie chóru — Beata Ambros, przygotowanie chóru dzieci — Józef Suwara, reżyseria — Jerzy Merunowicz, współpraca reżyserska — Antoni Wolak, scenografia — Leszek Katlewicz, asystent scenografa — Zuzanna Piątkowska, Tadeusz Gron-
dal.

Premiera 27. I. 1964 (26. I. 1964—15. I. 1968). Ilość przed-
stawień — 50.

Obsada: Tosca — *Hanna Rumowska* ^X, Helena Szubert, (Ma-
ria Fołtyń, Aleksandra Żurek), Cavaradossi — *Wiesław Och-
man*, Roman Węgrzyn, (Zbigniew Platt, Sławomir Żerdzicki),
Scarpia — *Adam Szybowski*, Antoni Wolak, (Włodzimierz De-
nysenko, Andrzej Hiolski, Władysław Malczewski, Nikołaj Wor-
wulow — ZSRR), Angelotti — *Tadeusz Podsiadło*, Zakry-
sian — *Stanisław Lachowicz*, Andrzej Pągowski, Spoletta —
Jan Lachowski, *Stefan Starzyk*, Sciarrone i Dozorca — Jan
Firek, *Wincenty Głodek*, Andrzej Karp, Stanisław Makohon,
Zbigniew Radłowski. Dyrygent — *Kazimierz Kord*, Roman
Mackiewicz.

23. **STRASZNY DWÓR**, opera w 4 aktach z prologiem, muzy-
ka — Stanisław Moniuszko, libretto — Jan Chęciński.

Kierownictwo muzyczne — Roman Mackiewicz, reżyse-
ria — Jerzy Ronard-Bujański, dekoracje — Bolesław Kamy-
kowski, kostiumy — Wojciech Długosz, choreografia —
Henryk Duda.

* nazwiska drukiem pochylonym: obsada premiery prasowej, w na-
wiasach: występy gościnne, nagłe zastępstwa, debiuty.

Dziękuję Wznowienie 8. III. 1964. Ilość przedstawień — 27 (ostatnie 22. VIII. 1965).

Obsada: Miecznik — Stanisław Bursztyński, Adam Szybowski, Hanna — Teresa Gryboś, Helena Szubert, Teresa Wessely, (Danuta Łopatówna), Jadwiga — Alicja Krawiec, Alicja Pagowska, Waleria Szajowska, Halina Szymańska, (Krystyna Szostek-Radkowa), Stefan — Kazimierz Myrlak, Wiesław Ochman, Bolesław Pawlus, Zbigniew Platt, (Janusz Zipser), Zbigniew — Wincenty Głodek, Tadeusz Podsiadło, Jerzy Sypek, Cześnikowa — Zofia Jaskuła, Barbara Marczyńska, Halina Szymańska, (Zofia Jędrzykiewicz), Maciej — Karol Lehnert, Antoni Wolak, (Zbigniew Melanowski), Damazy — Jan Lachowski, Lesław Pawluk, Stefan Starzyk, Skołuba — Stanisław Lachowicz, Andrzej Pagowski, (Stefan Dobiasz), Marta — Stanisława Dyras, Genowefa Szarblewska, Ochmi-strzymi — Stanisława Dyras, Grześ — Wiesław Kolankowski, Władysław Pyś. Dyrygent — Józef Klimanek, *Roman Mackiewicz*, Danuta Uhlówna, (Jerzy Katlewicz).

24. HAGITH, opera w 1 akcie, muzyka — Karol Szymanowski, libretto — F. Dörmann, tłum. i adaptacja — Anna Świrszczyńska. X

Kierownictwo muzyczne, inscenizacja i reżyseria — Kazimierz Kord, scenografia — Andrzej Majewski, asystenci scenografa — Zuzanna Piątkowska, Tadeusz Grondal, plastyka ruchu — Eugeniusz Papliński.

Premiera 18. V. 1964 (14. V. 1964—25. IV. 1966). Ilość przedstawień 23.

Obsada: Stary Król — *Roman Węgrzyn*, Młody Król — Kazimierz Myrlak, *Wiesław Ochman*, (Henryk Grychnik, Adam Załęski), Hagith — *Teresa Gryboś*, Widząca — *Maria Kościalkowska*. Dyrygent — *Kazimierz Kord*.

24. HARNASIE, widowisko baletowe w 1 akcie (3 obrazach), muzyka — Karol Szymanowski, libretto — J. M. Rytard, opr. libretta — Eugeniusz Papliński. I

Kierownictwo muzyczne — Kazimierz Kord, inscenizacja i choreografia — Eugeniusz Papliński, asystent choreografa — Miła Kołpikówna, scenografia — Andrzej Majewski, asystenci scenografa — Zuzanna Piątkowska, Tadeusz Grondal.

Premiera 18. V. 1964 (14. V. 1964—22. IX. 1968). Ilość przedstawień 46.

Obsada głównych ról: Narzeczona — *Barbara Bittnerówna*, *Barbara Kałużna*, *Joanna Puter*, *Ludmiła Rackiewicz*, *Krysty-*

na Ungeheuer, Harnaś — *Jacek Heczko*, *Józef Paruźnik*, *Narzęczony* — *Józef Paruźnik*, *Włodzimierz Waruszyński*, *Siostra* — *Mirosława Bachorz*, *Lidia Polczyńska*, *Grajek* — *Henryk Piotrowicz*, *Głos Harnasia* — *Andrzej Bachleda*, *Bolesław Pawlus*, *Stefan Starzyk*. *Dyrygent* — *Kazimierz Kord*.

25. RIGOLETTO, opera w 3 aktach z prologiem, muzyka — *Giuseppe Verdi*, libretto — *F. M. Piave*.

Kierownictwo muzyczne — *Kazimierz Kord*, reżyseria — *Antoni Wolak*, choreografia — *Henryk Duda* (1964—65), *Józef Paruźnik* (1968—69).

II. wznowienie 2. XI. 1964 (grano w latach 1964—65, 68—69). Ilość przedstawień 21. (nadal w bieżącym repertuarze).

Obsada: *Książe* — *Kazimierz Myrlak*, (*Kazimierz Pustek*), *Rigoletto* — *Wincenty Głodek*, *Adam Szybowski*, (*Albin Fechner*, *Nikołaj Worwulow* — *ZSRR*), *Gilda* — *Jadwiga Romańska*, *Teresa Wessely*, *Sparafucile* — *Stanisław Lachowicz*, *Tadeusz Podsiadło*, (*Stefan Dobiasz*), *Magdalena* — *Waleria Szajowska*, *Halina Szymańska*, *Joanna* — *Krystyna Dobrzańska*, *Barbara Marczyńska*, *Hrabina* — *Stefania Zachariasz*, *Monterone* — *Wincenty Głodek*, *Tadeusz Podsiadło*, *Jerzy Sypek*, *Adam Szybowski*, (*Adam Zwierz*), *Marullo* — *Zbigniew Radłowski*, *Janusz Wolny*, *Stanisław Ziółkowski*, (*Wincenty Głodek*), *Borsa* — *Stefan Starzyk*, (*Bolesław Hamaluk*), *Ceprano* — *Henryk Beliczyński*, *Ihor Potiuch*, *Zbigniew Radłowski*, (*Janusz Wolny*), *Paź* — *Alicja Świątek*. *Dyrygent* — *Kazimierz Kord*, *Roman Mackiewicz*.

1965

26. CARMEN, opera w 4 aktach, muzyka — *Georges Bizet*, libretto — *H. Meilhac* i *L. Halévy*, tłumaczenie — *Wiktor Bregy* i *Kazimierz Czekotowski*.

Kierownictwo muzyczne — *Kazimierz Kord*, przygotowanie chóru — *Beata Ambros*, przygot. chóru chłopięcego — *Józef Suwara*, reżyseria — *Władysław Krzemiński*, asystent reżysera — *Zofia Więclawówna*, choreografia — *Teresa Kujawa*, asystent choreografa — *Henryk Duda*, scenografia — *Kazimierz Wiśniak*, asystenci scenografa — *Zuzanna Piątkowska*, *Tadeusz Grondal*.

Premiera 22. (15.) III. 1965. Ilość przedstawień — 72 (nadal w bieżącym repertuarze).

Obsada: *Carmen* — *Halina Szymańska*, (*Antonina Kaweca*, *Walentyna Rieka* — *ZSRR*, *Krystyna Szostek-Radkowa*),

Micaela — *Teresa Gryboś*, Jadwiga Romańska, Stefania Zachariasz, (Pola Bukietyńska, Maria Moutsion — Grecja, Zofia Romanowska, Maria Szczucka — PWSM Łódź), Frasquita — Alicja Sławecka, *Teresa Wessely*, (Janina Kuszyńska), Mercedes — Renata Sejdor, *Stefania Zachariasz*, Don Jose — *Roman Węgrzyn*, (Wacław Domieniecki, Paweł Leoniec, Bolesław Pawlus, Stanisław Romański, Wasyli Trietia — ZSRR, Józef Widera, Sławomir Żerdzicki), Escamillo — Wincenty Głodek, *Adam Szybowski*, Remendado — *Stefan Starzyk*, Adam Załęski, Dancairo — *Jan Lachowski*, Stefan Starzyk, Zuniga — *Tadeusz Podsiadło*, Jerzy Sypek, (Eugeniusz Kusztyk), Morales — Jan Firek, *Wincenty Głodek*, (Wojciech Abramowicz — PWSM Łódź) Dyrygent — *Kazimierz Kord*, Roman Mackiewicz.

27. COSI FAN TUTTE, opera komiczna w 2 aktach, muzyka — Wolfgang Amadeusz Mozart, libretto — Lorenzo da Ponte, tłumaczenie — Włodzimierz Ormicki.

Kierownictwo muzyczne — Roman Mackiewicz, reżyseria — Zofia Więclawówna, scenografia — Lidia Mintycz, Jerzy Skarżyński.

Premiera 8. XI. 1965 (26. VI. 1965—16. I. 1966). Ilość przedstawień — 12.

Obsada: Fiordiligi — *Jadwiga Romańska*, Dorabella — *Teresa Gryboś*, Ferrando — *Kazimierz Myrlak*, Gulielmo — *Adam Szybowski*, Alfonso — *Stanisław Lachowicz*, Despina — *Teresa Wessely*. Dyrygent — *Roman Mackiewicz*.

28. DON JUAN, balet, muzyka — Christoph Willibald Gluck.

Kierownictwo muzyczne — Kazimierz Kord, choreografia — Hanna de Quell - Italia, asystent choreografa — Józef Parużnik, dekoracje — Peter Bissegger - Szwajcaria, asystent — Tadeusz Grondal, kostiumy — Andrzej Majewski, Kazimierz Wiśniak, asystent — Zuzanna Piątkowska.

Premiera 20. XII. 1965. (5. XII. 1965—7. III. 1966). Ilość przedstawień — 6.

Obsada głównych ról: Don Juan — *Jacek Heczko*, Donna Anna — *Lidia Katlewicz*, Komandor — *Józef Parużnik*, Don Ottavio — *Witold Major*, Donna Elvira — *Krystyna Ungeheuer*, Zerlina — *Barbara Kałużna*, Masetto — *Jerzy Kozak*, Leporello — *Stanisław Dobranowski*. Dyrygent — *Kazimierz Kord*.

choreografia
28. **PETRUSZKA**, balet, muzyka — Igor Strawiński, adaptacja — Henryk Sawicki.

Kierownictwo muzyczne — Kazimierz Kord, choreografia — Henryk Tomaszewski, scenografia — Andrzej Majewski, asystenci scenografa — Zuzanna Piątkowska, Tadeusz Grondal.

Premiera 20. XII. 1965. Ilość przedstawień 10 (ostatnie 12. XII. 1966).

Obsada głównych ról: Balerina — Barbara Kałużna, *Klara Kmitto*, Petruszka — *Henryk Sawicki*, (Józef Parużnik), Maur — *Jerzy Kozak*, Szarlatan — *Jacek Heczko*, tancerka — Maria Gidlewska, Lidia Katlewicz, *Krystyna Ungeheuer*, Katarzyniarz — *Józef Parużnik*, (Józef Kieljan), Diablik — *Włodzimierz Waruszyński*. Dyrygent — *Kazimierz Kord*.

1966

choreografia
29. **DAMA PIKOWA**, opera w 3 aktach, muzyka — Piotr Czajkowski, libretto — M. Czajkowski (wg noweli A. Puszkina), tłumaczenie — Z. Lipczyński i P. Widlicki.

Kierownictwo muzyczne — Kazimierz Kord, reżyseria — Kazimierz Kord, choreografia — Janina Strzębosz, asystent choreografa — Maria Gidlewska, scenografia — Andrzej Cybulski, asystent scenografa — Zuzanna Piątkowska.

Premiera 28. III. (28. II.) 1966. Ilość przedstawień 42 (nadal w bieżącym repertuarze).

Obsada: Herman — Jan Lachowski, *Roman Węgrzyn*, Tomski — Wincenty Głodek, *Stanisław Lachowicz*, Jelecki — Wincenty Głodek, *Adam Szybowski*, Czekaliński — *Jan Lachowski*, Stefan Starzyk, Surin — *Tadeusz Podsiadło*, Ihor Potiuch, Czaplicki — *Bolesław Hamaluk*, Narumow — *Ihor Potiuch*, (Janusz Wolny), Hrabina — *Janina Tisserant-Parzyńska*, Liza — *Teresa Gryboś*, Aleksandra Żurek, (Heleń Szubert, Barbara Zielińska PŚM Warszawa; VI obraz), Paulina — *Halina Szymańska*, Masza — *Renata Sejdor*, Mistrz ceremonii — *Bolesław Hamaluk*, Pasterka — *Zofia Martyniak*, Alicja Świętek (Elżbieta Mielniczek PWSM Łódź), Pasterz — *Halina Szymańska*, Bogacz — Wincenty Głodek, *Stanisław Lachowicz*. Dyrygent — *Kazimierz Kord*.

30. **ŁUCJA Z LAMMERMOORU**, opera w 3 aktach, muzyka — Gaetano Donizetti, libretto — Salvatore Cammarano (wg Waltera Scotta), tłumaczenie — Halina Dzeduszycka.

Kierownictwo muzyczne — Roman Mackiewicz, reżyseria — Sławomir Żerdzicki, scenografia — Tadeusz Grondal, asystent scenografa — Zuzanna Piątkowska.

Premiera 12. IX. 1966. Ilość przedstawień — 25 (nadal w bieżącym repertuarze).

Obsada: Lucja — *Jadwiga Romańska*, Teresa Wessely, Alicja — *Waleria Szajowska*, (Barbara Romanek), Edgar — *Kazimierz Myrlak*, Roman Węgrzyn, (Henryk Grychnik, Józef Pawlik), Henryk — *Wincenty Głodek*, Artur — Jan Lachowski, *Bolesław Pawlus*, Norman — Jan Lachowski, *Stefan Starzyk*, Rajmund — *Tadeusz Podsiadło*, Jerzy Sypek, (Eugeniusz Kuszyk, Jan Łukowski). Dyrygent — Roman Mackiewicz.

31. ODPRAWA POSŁÓW GRECKICH, opera w 1 akcie, muzyka — Witold Rudziński, libretto — B. Ostromecki (wg Jana Kochanowskiego).

Kierownictwo muzyczne — Kazimierz Kord, reżyseria — Lidia Zamkow, współpraca reżyserska — Wojciech Ziętański, scenografia — Urszula Gogulska.

Premiera 14. XI. 1966 (6. XI. 1966 — 24. IV. 1967). Ilość przedstawień — 7.

Obsada: Kassandra — *Teresa Gryboś*, Helena — *Halina Szymańska*, Pani — *Celina Karpińska*, Narrator — *Janusz Żelobowski*, Aleksander — *Jan Lachowski*, Antenor — *Adam Szybowski*, Priamus — *Andrzej Pągowski*, Menelaus — *Stanisław Lachowicz*, Ulisses — *Wincenty Głodek*, Eneas — *Stefan Starzyk*, Pantus — *Bolesław Pawlus*, Ikeaton — *Jan Firek*, Rotmistrz — *Adam Załęski*. Dyrygent — *Kazimierz Kord*.

31. CUDOWNY MANDARYN, balet, muzyka — Béla Bartók, libretto — Melchior Lengyel.

Kierownictwo muzyczne — Kazimierz Kord, choreografia i reżyseria — Rajmund Sobiesiak, asystent choreografa — Józef Parużnik, scenografia — Urszula Gogulska.

Premiera 14. XI. 1966 (6. XI. 1966 — 22. IX. 1968). Ilość przedstawień — 12.

Obsada: Mandaryn — *Józef Parużnik*, Dziewczyna — *Ludmiła Rackiewicz*, Mieszczanin — *Włodzimierz Apostolski*, I Złoczyńca — *Jacek Heczko*, Młodzieniec — *Witold Major*, Trzech złoczyńców — *Józef Kieljan*, *Jerzy Kozak*, *Włodzimierz Waruszyński*, (Rajmund Sobiesiak). Dyrygent — *Kazimierz Kord*.

32. FAUST, opera w 5 aktach, muzyka — Charles Gounod, Libretto — J. Barbier i M. Carré (wg J. W. Goethego), tłumaczenie — Joanna Kulmowa.

Kierownictwo muzyczne — Kazimierz Kord, reżyseria — Kazimierz Kord, Józef Szajna, scenografia — Józef Szajna, asystent scenografa — Zuzanna Piątkowska, choreografia — Rajmund Sobiesiak, asystent choreografa — Józef Parużnik.

Premiera 8. V. (30. IV.) 1967. Ilość przedstawień — 40 (nadal w bieżącym repertuarze).

Obsada: Faust — *Kazimierz Myrlak*, Ryszard Słysz, (Kazimierz Pustelak), Mefisto — *Stanisław Lachowicz*, Tadeusz Podsiadło, Jerzy Sypek, (Ryszard Arning), Walenty — *Wincenty Głodek*, *Adam Szybowski*, Brander — *Jan Firek*, Janusz Wolny, Małgorzata — *Teresa Gryboś*, *Jadwiga Romańska*, Helena Szubert, Siebel — *Zofia Jaskier*, *Stefania Zachariasz*, (Maria Choma), Marta — *Renata Sejdor*, *Halina Szymańska*, (Waleria Szajowska). Dyrygent — *Kazimierz Kord*, *Roman Mackiewicz*.

33. KYNOLOG W ROZTERCE, opera komiczna w 1 akcie, muzyka — Henryk Czyż, libretto — wg Sławomira Mrożka.

Kierownictwo muzyczne — *Roman Mackiewicz*, reżyseria — *Zofia Więclawówna*, scenografia — *Krystyna Zachwatowicz*.

Premiera 20. XI. 1967 (19. XI. 1967 — 9. VI. 1968). Ilość przedstawień — 6.

Obsada: Przyjaciółka ptaków — *Jadwiga Romańska*, Nieznajomy — *Kazimierz Myrlak*, Kynolog — *Wincenty Głodek*, Delegat — *Stanisław Lachowicz*. Dyrygent — *Henryk Czyż*, *Roman Mackiewicz*.

34. FRA DIAVOLO, opera komiczna w 3 aktach, muzyka — Daniel François Auber, libretto — E. Scribe, tłumaczenie — Z. Hierowski, P. Widlicki.

Kierownictwo muzyczne — *Roman Mackiewicz*, inscenizacja i reżyseria — *Zofia Weissówna*, choreografia — *Rajmund Sobiesiak*, asystent choreografa — *Józef Parużnik*, scenografia — *Zenobiusz Strzelecki*, asystenci scenografa — *Zuzanna Piątkowska*, *Tadeusz Grondal*, układ szpadowy — *Adam Papée*.

Premiera 31. XII. 1967 (11. III. 1968). Ilość przedstawień — 17 (ostatnie 22. XII. 1968).

Obsada: Fra Diavolo — *Edward Adler*, Janusz Żelobowski, Lord — *Wincenty Głodek*, *Adam Szybowski*, Lady — *Waleria Szajowska*, *Halina Szymańska*, Lorenzo — *Bolesław Hamaluk*, *Jan Lachowski*, Mateo — *Stanisław Lachowicz*, Tadeusz Podsiadło, Zerlina — *Alicja Świątek*, *Teresa Wessely*, Giacomo — *Ihor Potiuch*, Beppo — *Stefan Starzyk*, Francesco — *Adam Ritter*, Wieśniak — *Jan Firek*, *Krzysztof Goraj*, Podoficer — *Jan Firek*, *Bolesław Hamaluk*. Dyrygent — *Roman Mackiewicz*.

1968

35. HALKA, opera w 4 aktach, muzyka — *Stanisław Moniuszko*, libretto — *Włodzimierz Wolski*.

Kierownictwo muzyczne — *Kazimierz Kord*, inscenizacja — *Bronisław Dąbrowski*, asystent reżysera — *Magdalena Grodyńska*, choreografia — *Eugeniusz Papliński*, asystent choreografa — *Józef Parużnik*, scenografia — *Andrzej Stopka*.

Premiera 16. (8.) IX. 1968. Ilość przedstawień — 25 (nadal w bieżącym repertuarze).

Obsada: Halka — *Teresa Gryboś*, *Helena Szubert*, (*Anna Kościelniak*, *Wera Poraj*), Jontek — *Jan Lachowski*, *Adam Załęski*, (*Bolesław Pawlus*, *Zbigniew Platt*), Janusz — *Wincenty Głodek*, *Adam Szybowski*, Stolnik — *Tadeusz Podsiadło*, *Jerzy Sypek*, *Zofia* — *Zofia Martyniak*, *Teresa Wessely*, *Dziemba* — *Jan Firek*, *Stanisław Lachowicz*, *Dudarz* — *Ihor Potiuch*, *Janusz Wolny*, (*Wincenty Głodek*), *Góral* — *Kazimierz Różewicz*, *Stefan Starzyk*, (*Zbigniew Korzeniowski*). Dyrygent — *Kazimierz Kord*, *Roman Mackiewicz*, *Zbigniew Toffel*.

1969

36. DON JUAN, opera w 2 aktach, muzyka — *Wolfgang Amadeusz Mozart*, libretto — *Lorenzo da Ponte*, tłumaczenie — *Krystyna Konopacka*, *Ludwik René*.

Kierownictwo muzyczne — *Kazimierz Kord*, reżyseria i choreografia — *Henryk Tomaszewski*, asystent reżysera — *Magdalena Grodyńska*, asystent choreografa — *Józef Parużnik*, scenografia — *Andrzej Majewski*.

Premiera 26. IV. (28. V.) Ilość spektakli — 5 (nadal w bieżącym repertuarze).

Obsada: Don Juan — *Adam Szybowski*, Komandor — *Tadeusz Podsiadło*, Donna Anna — *Stefania Zachariasz*, Don Ottavio — *Kazimierz Myrlak*, (*Tadeusz Cimaszewski*), Donna Elwira — *Teresa Wessely*, Leporello — *Jerzy Sypek*, Masetto — *Stanisław Ziółkowski*, Zerlina — *Jadwiga Romańska*, *Alicja Świątek*. Dyrygent — *Kazimierz Kord*.

37. WIDMA, sceny liryczne, muzyka — *Stanisław Moniuszko*, tekst — *Adam Mickiewicz* („*Dziady*”, część II).

KONRAD WALLENROD, montaż opery, muzyka — *Władysław Żeleński*, tekst — *Adam Mickiewicz*, adaptacja muzyczna i tekstowa — *Stanisław Lachowicz*.

Kierownictwo muzyczne, inscenizacja i reżyseria — *Stanisław Lachowicz*, scenografia — *Tadeusz Grondal*. Nagrania chóru i orkiestry MTM pod dyr. *Romana Mackiewicza*; przygotowanie chóru — *Zbigniew Toffel*.

Premiera 24. VI. 1969 w sali Domu Oficera. Nadal w bieżącym repertuarze.

Obsada „*Widm*”: Guślarz — *Stanisław Lachowicz*, Dziewczyna-Zosia — *Alicja Świątek*, Starzec — *Stanisław Ziółkowski*, Widmo dziedzica — *Adam Ritter*, (nagranie — *Adam Szybowski*), Dziecięca para taneczna — x x, (nagranie — *Teresa Wessely*), Rapsod — *Magdalena Grodyńska*. Układ taneczny — *Józef Parużnik*.

Obsada „*Konrada Wallenroda*”: Konrad-Alf — *Ryszard Słysz*, Aldona — *Celina Karpińska*, Halban — *Stanisław Ziółkowski*, Arcykomtur — *Stanisław Lachowicz*, Rapsod I — *Elżbieta Słomczyńska*, Rapsod II — *Magdalena Grodyńska*.

Opracował Stanisław Lachowicz

ZESPÓŁ PRACOWNIKÓW
MIEJSKIEGO TEATRU MUZYCZNEGO W KRAKOWIE
W SEZONIE 1969/70

Dyrektor naczelny i kier. artystyczny Opery: Kazimierz Kord
Z-ca dyrektora d/s administracyjnych: Zygmunt Szybka
Główny księgowy: Kazimierz Welmiński
Dyrygent Opery: *Roman Mackiewicz* *
Chórmistrz: Zbigniew Toffel
Kierownik baletu: **Józef Parużnik**
Asystenci scenografa: *Zuzanna Piątkowska*
Tadeusz Grondal

DZIAŁ ARTYSTYCZNY

SOLIŚCI OPERY

Teresa Gryboś
Jadwiga Romańska
Helena Szubert
Halina Szymańska
Teresa Wessely
Wincenty Głodek
Stanisław Lachowicz

Jan Lachowski
Kazimierz Myrlak
Tadeusz Podsiadło
Ryszard Słysz
Stefan Starzyk
Jerzy Sypek
Adam Szybowski

Aktorzy: Magdalena Grodyńska
Aleksandra Ritter
Elżbieta Słomczyńska
Adam Ritter

BALET MTM

Mirostawa Bachorz
Teresa Dzięglówna
Janina Gawlik
Maria Gidlewska
Vera Habowska
Barbara Kałużna
Grażyna Karaś
Alicja Nivelt
Ewa Papeé
Ludmiła Rackiewicz
Krystyna Truszkowska
Krystyna Ungeheuer

Zofia Wilkoń
Krystyna Żuczenia
Włodzimierz Apostolski
Stanisław Dobranowski
Jacek Heczko
Józef Kieljan
Jerzy Kozak
Józef Parużnik
Włodzimierz Waruszyński
a d e p c i:
Andrzej Cięcielowski
Krzysztof Penczewski

* nazwiska osób pracujących od początku istnienia Sceny (pełne 15 lat) — wytuszczono; nazwiska osób pracujących co najmniej 10 lat wydrukowano kursywą.

CHÓR OPERY

Anna Chmielowiec
 Krystyna Dobrzańska
 Jadwiga Galant
 Wilhelmina Galas
 Maria Góra
Florentyna Kaczorowska
 Zofia Martyniak
 Lucyna Masłoń
Barbara Romanek
Maria Sejdor
 Stanisława Sowińska
 Ewa Stengl
 Ewa Stuglik
 Józefa Tyranowska
 Halina Zmarzlik

Jan Firek
Mieczysław Gaczol
Stanisław Makohon
 Franciszek Makuch
 Jan Maksymowicz
 Ihor Potiuch
 Zbigniew Rodko
 Kazimierz Różewicz
 Christo Saczanow
 Włodzimierz Tyszler
 Janusz Wolny
 Stanisław Ziółkowski

ORKIESTRA OPERY

Bogusława Baran
 Wanda Biczal
 Danuta Bińczycka
 Danuta Bonior
 Anna Burzyńska
 Jolanta Frączek
 Krystyna Guspel
 Barbara Nowak
 Magdalena Paszyńska
 Zofia Patrońska
Helena Rostkowska
 Teresa Szarek
 Andrzej Bartnik
 Andrzej Bigoś
 Zygmunt Firlić
 Andrzej Gliszewski
 Zbigniew Grudzień
 Damian Gryboś
 Andrzej Hajduk
 Tadeusz Jodłowski
 Eugeniusz Kania
 Zygmunt Kunert
Tadeusz Lipka
 Mieczysław Małecki
 Tadeusz Mirowicz

Kazimierz Moszyński
 Henryk Olejniczak
Tadeusz Oracz
 Stanisław Orczyk
 Czesław Peciulewicz
 Zdzisław Polonek
Jan Przybylski
 Jan Salamon
Mieczysław Satora
 Erwin Sitek
 Stefan Siwiec
Władysław Skocz
Leszek Skrobacz
 Stefan Solarczyk
 Wacław Stengl
 Benedykt Szymura
Henryk Thiel
Stanisław Węgrzyn
 Krzysztof Wieczorek
 Jan Wojcieszek
 Józef Wróbel
 Ignacy Wyczyński
 Henryk Zarzycki
 Czesław Ząbek
 Henryk Żywicki

Korepetytorzy:

Irena Blahaczkowa, Ewa Kawa, Krystyna Waldek

Inspicjent: **Wiesław Kolankowski**

Sufler: *Irena Hemzaczek*

DZIAŁ ADMINISTRACJI MTM

Kierownik: *Tadeusz Stefański*

Kierownik koord. i nadzoru art.: *Drogomira Kozłowska*

Kierownik sekcji kadr: *Helena Balowa*

Radca prawny: *Wiktor Szembek*

Sekretariat, księgowość, zaopatrzenie

Barbara Gogulska

Jolanta Jaroszek

Jadwiga Jelonek

Bronisław Krupiński

Krystyna Krzywdziak

Halina Machotka

Antonina Paluch

Henryk Piotrowicz

Mikołaj Salamon

Maria Sierakowska

Alicja Stankiewicz

Michalina Szlachta

Stanisława Woroszkiewicz

Antonina Wawrzyniecka

Adam Wiejak

SEKCJA ORGANIZACJI WIDOWNI

Kierownik: *Józef Bryl*

Organizator spektakli abonamentowych: *Irena Valenta*

Organizator spektakli szkolnych: *Adam Okoński*

Kontroler widowni: *Piotr Tuszewski*

Helena Czekaj

Jadwiga Migas

Bronisława Peret

Wanda Podkowińska

Alina Porbes

Janina Świętek

Anna Tabor

Helena Tadus

Emilia Trzyna

Kazimiera Walczak

Hermína Wenda

Stefania Wójcik

Paulina Żelazowska

Stefan Grząka

Emil Lizak

Kazimierz Kaczmarczyk

Eryk Mulke

Stanisław Wajda

Mieczysław Waligóra

DZIAŁ TECHNICZNY MTM

Kierownik: *Mieczysław Stano*

Pracownia krawiecka damska:

Kierownik: *Zofia Borowska*

Aniela Adamska

Maria Brożek

Maria Gąsiorek

Maria Ginda

Henryka Golonka

Hermína Helnarska

Józefa Kustal

Małgorzata Sokólska

Pracownia krawiecka męska:

Kierownik: *Tadeusz Drozda*

Franciszek Janicki

Piotr Jastrzębski

Stanisław Klima

Franciszek Musiał

Józef Sroka

Tadeusz Wątor

Mieczysław Włosek

Leszek Wyżga

Pracownia scenotechniczna, fryzjerska i administr. gospod.

Irena Czerny
Genowefa Jędrzejczyk
Józefa Kopacz
Krystyna Rabinowicz
Teresa Wyrostkiewicz
Edward Korzeniowski
Władysław Malik

Marian Paślawski
Feliks Stolarski
Jakub Szczygiel
Aleksander Szufa
Włodzimierz Stefański
Józef Wójcik
Jan Zajac

OBSŁUGA SCENY OPERY

Koordynator: Marian Kramarski
Brygadier sceny: Włodzimierz Kopacz

Anna Dolaś
Kazimiera Foszczyńska
Rozalia Giergiel
Zdzisława Hemzaczek
Maria Jaworska
Aleksandra Płaszczycza
Zofia Wilczkiewicz
Julian Bednarz
Mieczysław Celer
Stanisław Gój
Jerzy Jabłoński
Zbigniew Janik
Edward Korek
Wiesław Kutyla
Krzysztof Łuba

Edmund Malarz
Józef Malik
Stanisław Mróz
Władysław Nocoń
Kazimierz Nowak
Franciszek Pabian
Józef Puchta
Władysław Roman
Michał Rzepka
Antoni Tobiasiewicz
Stanisław Trąbka
Kazimierz Wątor
Eugeniusz Wiecheć
Jan Wojtaszek
Józef Wolski
Adam Woźniak
Jan Zięć